

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvør er besti lutur, sum tú eigur?

- Í lýtuni er tað taraplakatin hjá mær, sum hongur her á veggnum í Keypmannahavn. Eg arbeiði nógv við havmyndum, og taraplakatin er sera góð til at fáa íblástur frá. So í lýtuni hevur hon stóran týdning fyri meg og mína skrivning.

Hvør bók hevur ávirkað teg mest?

- Eg fái ikki valt eina bók burturúr, tí tað eru so nógvar bókur, sum hava ávirkað meg. Onkuntíð kann tað verða eitt einstakt orð í einari bók, sum rakar meg, og onkuntíð kann tað verða okkurt annað. Eg kann ikki velja eina bók fram um aðrar.

– Onkuntíð hann tað kennist hart at fáa so nógvan kritik fyri tað, sum tú skrivar, men tað er ein partur av skúlagongdini, og tú venur teg við tað. Tað er tað, sum mennir meg, sigur Anna Malan Jógvansdóttir, sum gongur á Rithøvundaskúlanum í Keypmannahavn

Vónar at sleppa at skriva eftir skúlan

Anna Malan Jógvansdóttir hugsavnar seg í lýtuni um Rithøvundaskúlan, sum hon skal taka tvey ára útbúgving á. Í lýtuni snýr hennara gerandisdagur seg nógv um at skriva og arbeiða við sínum skaldskapi.

Spurningurin er, hvussu tað so verður við skrivningini, tá ið skúlin er

liðugur, og Anna Malan leitar sær heim aftur til Føroya at búgva.

– Eg hevði ynskt mær at kunna skriva í eina tíð eftir skúlan. Tað kunnu sjálvsagt verða nakrar fíggjarligar avbjóðingar, sum kunnu gera tað trupult at skriva, men tað má eg bara taka, tá ið eg komi heim, sigur Anna

Malan.

– Í lýtuni hugsi eg um skúlan, og so ynski eg mær at skriva so leingi, sum eg kann eftir skúlan. Møguliga má eg taka mær eina útbúgving afturat, men eg taki hetta í rættari røð, so tað fáa vit at siggja seinni, sigur hon.

UM ONNU MALUNA

Anna Malan Jógvansdóttir er úr Nólsoy og er búsitandi í Keypmannahavn. Hon er 21 ára gomul, hevur miðnámsútbúgving og gongur nú á Rithøvundaskúlanum í Keypmannahavn. Hon hevur, síðani hon var ung genta, skrivað yrkingar. Anna Malan hevur eisini málað nógv, og hon hevur spælt sjónleik. Í 2015 gav hon út yrkingasvnið Undirfloyma, sum hon sjálv listprýddi. Fyrr í ár fekk hon virðislønina til ungt listafólk, tá ið Mentanarheiðurslønir Landsins vórðu latnar.

Rithøvundaskúla, hevur hon valt orðini fram um penslastrok og sjónleik – fyri fyrst.

– Tað var eitt sindur av tilvild, at tað bleiv rithøvundaskúli. Eg visti, at eg ætlaði mær listarliga vegin, men av tí at tað er so trupult at sleppa inn á hesar skúlar, søkti eg inn á ymiskar listaútbúgvingar. Eg vildi allarhelst inn á rithøvundaskúlan, men eg visti, at tað var sera trupult at sleppa inn, og tí søkti eg eisini inn á Kunstakademiið, sigur hon.

Anna Malan slapp ikki inn á Kunstakademiið, men hon slapp inn Rithøvundaskúlan í Keypmannahavn, sum var hennara greitt fyrstaval, og tað er hon sera fegin um.

Nógvar meiningar

Nú Anna Malan hevur gingið á Rithøvundaskúlanum í eina tíð, ásannar hon, at hon hevur lært nógv og fingið sera nógv burtur úr skúlanum longu nú.

– Tað hevur verið øgiliga

spennandi at fara á skúlan, og eg havi longu lært nógv, sigur hon.

– Onkuntíð hann tað kennist hart at fáa so nógvan kritik fyri tað, sum tú skrivar, men tað er ein partur av skúlagongdini, og tú venur teg við tað. Tað er tað, sum mennir meg.

Tá ið Anna Malan hevur skrivað ein tekst, skal hon lesa hann upp fyri tveimum lærarunum og hinum næmingunum í flokkinum, og síðani er tað frítt hjá øllum at siga sína hugsan um tekstin.

– Tað merkir, at eg kann fara heim við fimm ella tíggju ymiskum meiningum um mín tekst. Eg skal sjálvandi lurta eftir hesum og fáa nakað gott burtur úr tí, men eg má eisini halda fast við mítt og ikki missa mín integritet burtur í øllum meiningunum hjá hinum, sigur Anna Malan.

Tvey mál

Rithøvundaskúlin er danskur, og tað merkir, at Anna Malan skrivar ikki bert á

føroyskum máli longur. Hon má eisini skriva sínar tekstir á donskum máli, og tað hevur verið avbjóðing fyri hana.

– Tá eg søkti inn á skúlan, skuldi teksturin verða á donskum máli, og tí mátti eg týða mínar yrkingar til danskt. Tað er ikki so lætt, tí í hvørjum máli liggur ein samleiki, og orð hava søgur. Tí er tað trupult at flyta allan týdningin yvir í eitt annað mál, sigur Anna Malan.

Tá ið hon var til upptøkusamrøðu á Rithøvundaskúlanum, skuldi hon eisini lesa yrkingar á føroyskum máli, og á skúlanum skrivar hon sínar tekstir bæði á føroyskum og donskum.

– Ein partur av yrkingum er rútmá og ljóð, og tí lesi eg eisini yrkingar á føroyskum máli upp í skúlanum, sigur Anna Malan.

Skapar við orðum

Orð hava stórt vald og kunnu hava stóra ávirkan bæði á einstakar persónar ella stórar fjøldir. Anna Malan Jógvansdóttir brúkar orð til skapa list og fáa sínar tankar og hugsanir út.

– Vit brúka fyrst og fremst orð, tá ið vit samskifta, men ofta er okkara samskifti redigerað til støðuna, vit eru í. Í einari yrking ella einum teksti kann eg siga mítt beint út.

– Tá ið eg skrivi eina yrking, reinsa eg meg fyri orð og geri tey týðuligari fyri meg. Eg skapi nakað burtur úr tí, sum livir inni í mær, sigur

Anna Malan.

Hon trívist sera væl í prosessini, tá ið hon arbeiðir við einari nýggjari yrking.

– Prosessin at skriva er sera spennandi og gevandi, hóast hon eisini onkuntíð kann vera strævin. Eg vil sjálvandi hava eitt úrslit burtur úr prosessini, men eg kann verða sentimental, tá ið ein yrking er liðug og latin frá mær. Tað er sum, at nakað, sum hevur livað innan í mær, er føtt og farið út í verðina at liva sítt egna lív, sigur Anna Malan.

Hon hevur fingist við fleiri listagreinum, og hóast hon í lýtuni hevur tikið skrivningina fram um alt annað, kann tað verða, at hon seinni fer at leita aftur til aðra listagrein.

– Í lýtuni fylla orðini mest, men tað kann verða, at eg fari at velja okkurt annað seinni. List kann koma út upp á ymsar mátar, og í lýtuni skrivi eg tað út, sum er innan í mær. Tað kann verða, at eg fái hug til at brúka onkra aðra listagrein seinni, sigur Anna Malan Jógvansdóttir.

Og tá ið tað snýr seg um heimstaðin kontra nýggja bústaðin, er eingin ivi. Anna Malan ætlar sær heimaftur til Nólsoyar, tá ið rithøvundaskúlin, sum varðar tvey ár, er liðugur. Heim at skriva.